

Arrest

nr. 350 261 van 13 juli 2026
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. MEULEMEESTER
Langestraat 152
9473 WELLE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Eritrese nationaliteit te zijn, handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X, op 25 november 2025 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de Minister van Asiel en Migratie van 19 november 2025 houdende de overdrachtsbesluiten (bijlage 26quater).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, oud, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 juni 2026 met toepassing van oud artikel 39/73 van voormelde wet.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De Raad heeft in een beschikking van 8 juni 2026 geoordeeld dat het niet is vereist dat de partijen nog mondelinge opmerkingen voordragen en dat het beroep door middel van een loutere schriftelijke procedure kan worden verworpen op volgende grond:

“De bestreden beslissingen betreffen overdrachtsbesluiten (bijlage 26quater).

De Raad stelt vast dat, in voorliggende zaak, de in artikel 29.1 van de Verordening nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend gestelde termijn van zes maanden voor de overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat is verstreken. De rechtstoestand van de verzoekende partijen is hierdoor gewijzigd. Aangezien binnen deze termijn van zes maanden geen overdracht heeft plaatsgevonden, berust de verantwoordelijkheid voor de behandeling van de verzoeken om internationale bescherming, overeenkomstig artikel 29.2 van voormelde verordening, immers bij de Belgische autoriteiten en mogen de verzoekende partijen voor de duur van het onderzoek van deze verzoeken in België verblijven.

Nu België verantwoordelijk is geworden voor de behandeling van de verzoeken om internationale bescherming, blijkt niet dat de eventuele vernietiging van de bestreden beslissingen nog een nuttig effect kan

sorteren en dat de verzoekende partijen nog een actueel belang hebben bij de vernietiging van deze beslissingen.

Het beroep lijkt onontvankelijk.”

In casu heeft geen van de partijen, binnen de in oud artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalde termijn van vijftien dagen na het versturen van voormelde beschikking, gevraagd om te worden gehoord.

Hieruit volgt dat de partijen op grond van oud artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet worden geacht in te stemmen met de in de beschikking opgenomen grond.

Bijgevolg wordt het beroep verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien juli tweeduizend zesentwintig door:

G. DE BOECK, voorzitter van de Raad,

R. AHMETOV, toegevoegd griffier.

De griffier, De voorzitter,

R. AHMETOV

G. DE BOECK